

**เตือนภัยการเกษตร**  
**ช่วงวันที่ ๑๖ มกราคม ถึง ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖**

**1. พุทราณมสด**

อากาศเย็นกับมีหมอกในตอนเช้า มีฝนตกบางพื้นที่

ทุกระยะการพัฒนาผล

- แมลงวันผลไม้

ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะผลอ่อนไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินซ่อนไข้อยู่ภายในผลจนเป็นโพรง ทำให้ผลพุทราเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน

**การป้องกัน**

1. รักษาความสะอาดแปลงปลูกโดยเก็บผลที่เน่าเสียออกจากแปลง และนำไปฝังกลบที่ระดับความลึกจากหน้าดิน 15 เซนติเมตร หรือเผาเพื่อลดการสะสมและขยายพันธุ์ของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก

2. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง ลดการเกิดร่มเงาในทรงพุ่ม ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาดของแมลงวันผลไม้ และเอื้อให้ศัตรูธรรมชาติที่อาศัยอยู่ในแปลงปลูกมีบทบาทในการทำลายแมลงวันผลไม้ได้มากขึ้น

3. ห่อผลโดยใช้ถุงพลาสติกใสขนาด 5×9 นิ้ว ตัดมุมถุงด้านล่างขนาดไม่เกิน 4 มิลลิเมตร เพื่อระบายน้ำและอากาศ

4. ติดกับดักโดยใช้สารล่อชนิดเมทิลยูจินอล ผสมด้วยสารฆ่าแมลงมาลาไทออน 83% EC ในอัตรา 4:1 โดยปริมาตร หยดลงบนก้อนสำลี 3-5 หยดแขวนกับดักในทรงพุ่มสูงประมาณ 1 เมตร จำนวน 2 กับดักต่อพื้นที่ 1 ไร่ เพื่อสำรวจการระบาดของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก และกำจัดตัวเต็มวัยเพศผู้โดยถ้าพบปริมาณแมลงวันผลไม้เพิ่มมากขึ้นในกับดักโดยเฉพาะช่วงใกล้เก็บเกี่ยว ดำเนินการพ่นเหยื่อพิษโปรตีน

5. พ่นเหยื่อพิษโปรตีนไฮโดรไลเซต อัตราเหยื่อโปรตีน 200 มิลลิลิตร ผสมสารฆ่าแมลงมาลาไทออน 83% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 5 ลิตร เดินพ่นแบบเป็นจุด ต้นละ 4 จุด ทุก 7 วัน โดยพ่นเวลาเช้ามืด ซึ่งเป็นช่วงที่แมลงวันผลไม้ออกหาอาหาร

**2. มะม่วงหิมพานต์**

ทุกระยะทางช่อดอก – พัฒนาผล

- เพลี้ยแป้ง

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดกินน้ำเลี้ยงผลอ่อนทำให้เมล็ดและผลปลอมไม่เจริญ แคระแกร็นเมล็ดลีบหรืออาจทำให้ผลอ่อนร่วงหล่นได้ ถ้ามีปริมาณมาก มักพบเพลี้ยแป้งเกาะที่ลำต้นเป็นกระจุก และมักพบรวมอยู่กับมด โดยมีมดเป็นพาหะนำเพลี้ยแป้งให้เคลื่อนย้ายไปตามส่วนต่าง ๆ ของ โดยมดอาศัยน้ำหวานจากเพลี้ยแป้งที่ถ่ายออกมา

**การป้องกัน**

สำรวจผลมะม่วงหิมพานต์ หากพบการระบาด พ่นสารฆ่าแมลงพิริมีฟอส-เมทิล 50% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ มาลาไทออน 83% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นสาร 2-3 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน

### 3. มะม่วง

ทุกระยะพัฒนาผล

#### • แมลงวันผลไม้

เพศเมีย ใช้อวัยวะวางไข่ แทงเข้าไปในผล ตัวหนอนที่ฟักจากไข่ อาศัยและซ่อนไข้อยู่ภายใน ทำให้ผลเน่าเสีย และร่วงหล่นลงพื้น ตัวหนอนที่โตเต็มที่เจาะออกจากผลเพื่อเข้าดักแด้ในดินแล้วจึงออกเป็นตัวเต็มวัย แมลงวันผลไม้วางไข่ในผลไม้สุก และมีเปลือกบาง ในระยะเริ่มแรกสังเกตได้ยาก อาจพบอาการช้ำบริเวณใต้ผิวเปลือก เมื่อหนอนโตขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ผลเน่า ผลที่ถูกทำลายนี้มักมีโรคและแมลงชนิดอื่น ๆ เข้าทำลายซ้ำ

#### การป้องกัน

1. ทำความสะอาดแปลงปลูก โดยเก็บผลไม้ที่เน่าเสียจากการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้ฝังกลบให้หน้าดินหนาอย่างน้อย 15 เซนติเมตร

2. ห่อผลด้วยถุงกระดาษสีน้ำตาล หรือถุงกระดาษที่ภายในเคลือบด้วยกระดาษคาร์บอน โดยเริ่มห่อเมื่อมะม่วงติดผลได้อายุประมาณ 60 วัน

3. การใช้กับดักสารล่อเมทิล ยูจินอล เพื่อเป็นตัวชี้วัดปริมาณแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก โดยใช้กับดักที่ภายในแขวนก้อนสำลีชุบสารเมทิล ยูจินอล ผสมสารฆ่าแมลงมาลาไทออน 83% EC ในอัตรา 4:1 แขวนในทรงพุ่มที่ระดับความสูงประมาณ 1-1.5 เมตร จำนวน 1 กับดักต่อพื้นที่ 1 ไร่ หมั่นสังเกตปริมาณแมลงวันผลไม้ในกับดักทุกสัปดาห์ ถ้าพบว่ามีปริมาณแมลงวันผลไม้ในกับดักมากขึ้นให้พ่นสารฆ่าแมลงเพื่อลดปริมาณในแปลงปลูก

4. ใช้สารฆ่าแมลง มาลาไทออน 83% EC อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมป์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% ซีเอส อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน เมื่อพบว่ามีระบาดมาก

5. พ่นด้วยเหยื่อพิษที่ประกอบด้วยยีสต์โปรตีน อัตรา 200 มิลลิลิตร ผสมกับสารฆ่าแมลงมาลาไทออน 83% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรในน้ำ 5 ลิตร ทุก 7 วัน โดยพ่นเป็นแถบ แถวละ 1 แถบ หรือถ้าพ่นแถวละ 2 แถบ ให้พ่นแถวเว้นแถว ขนาดกว้างแถบละ 30 เซนติเมตร ในเวลาเช้านี้ ควรเริ่มพ่นก่อนเริ่มทำการเก็บเกี่ยวผลผลิต 1 เดือน